

Trossos i mossos

Alfons Llorenç

Capital

El 7 de novembre del 1936, fa setanta anys, la ciutat de València va tornar a ser capital d'un estat. No del seu, sinó de l'espanyol. Les escomeses dels militars feixistes amotinats contra la llibertat obligaren el Govern de la Segona República a traslladar-se a València, per –tal com publicà *El Mercantil*– “organitzar des d'ací la victòria definitiva”. La nit del 6 al 7 d'aquell novembre, mitjançant una reeixida operació secreta, van anar arribant al vell cap i casal d'un antic Regne els gruixuts “efectius burocràtics, el sostenidor de l'estat, que a Espanya s'ha caracteritzat sempre per la seua inflació”. A més dels administratius, vingueren els polítics, artistes i intel·lectuals amb les seues famílies “amb els més exigü dels equipatges, gairebé amb el que portaven posat”, testimonia Gil Albert. De 88.000 habitants, València passà a 250.000, fet que

Les corts espanyoles republicanes es traslladaren a València ara fa setanta anys.

comportà grans problemes per a l'habitatge, l'abastiment, els serveis, però l'encertada política del Consell Municipal i l'elevat clima revolucionari de la ciutat conjuraren les tensions. Als valencians, però, no els semblà gens bé que “Espanya oficial anés prenent possessió dels millors pisos vacants per haver estat els seus propietaris declarats facciosos”.

Aquell sant dia 7, al palau dels Borja, on s'establí la Presidència de la República, se celebrà el primer Consell de Ministres del go-

vern del Front Popular. València s'alliberà, de moment, del provincialisme venjatiu a què l'havien relegada els borbons. Fou la capital torturada d'un estat amenaçat, sobresaturada i cosmopolita i atrafegada, amb carrers plens barrejant ministres i hortolans, milicians, espies, assessors soviètics, quintacolumnistes, funcionaris i brigadistes, periodistes i diplomàtics..., assetjats pel problema diari “d'on dormir i de com menjar”.

vern del Front Popular. València s'alliberà, de moment, del provincialisme venjatiu a què l'havien relegada els borbons. Fou la capital torturada d'un estat amenaçat, sobresaturada i cosmopolita i atrafegada, amb carrers plens barrejant ministres i hortolans, milicians, espies, assessors soviètics, quintacolumnistes, funcionaris i brigadistes, periodistes i diplomàtics..., assetjats pel problema diari “d'on dormir i de com menjar”.

un país valencià

de dones i homes lliures

serà possible. amb Esquerra.

esquerra

republicana, valenciana, d'esquerres. **com tu.**

contacta amb nosaltres a: paisvalencia@esquerra.org / t. 963 510 408